

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Lju bljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven tedna in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 119.

V Ljubljani, v sredo 26. maja 1897.

Letnik XXV.

Državni zbor.

Dunaj, 25. maja.

Seja adresnega odseka.

„Desnica se je našla in tudi grof Badeni je našel desnico“. Tako „N. F. Presse“ označi položaj za zadnji državnozborni seja in po seja adresnega odseka. — Res se vidi, da grof Badeni, če tudi nerad, preneha tehati za obstrukcionisti, prepričan, da s svojimi lepimi čmi takih razgrajčev ne bo pomiril. Ko bi bil grof Badeni se toliko in tako iskreno poprej razgovarjal o položaju z večino, kakor se je z nemškimi liberalci, bi bil parlamentarni položaj mnogo jasnejši in ugodnejši, nego je sedaj. Kakor mumija je Badeni trdovratno molčal glede svojega stališča nasproti adresi večine, kakor da bi se konstitucionalni vladi sploh ne bilo treba ozirati na večino.

Sedaj se kaže, da so se ga cunje raztrganih stenografskih zapisnikov, katere so v zadnji seja nemški liberalci metali na ministerske klopi, prijele in da mu tudi niso prijetno doneli na ušesa kriki: Proč z vlado! Badeni ven! Ministerstvo, to je naš sovražnik! s katerimi so nemški liberalci rohnili nad vlado, in ker slabi njih glasovi niso bili dovolj močni, te svoje grožnje podpirali še z razbijanjem po pulnih in z ropotanjem, kakeršen ni v navadi v nobeni najzanemarljivejši beznici.

V adresnem odseku je danes grof Badeni označil stališče vlade nasproti raznim adresam, katere so predlagali zastopniki posameznih strank. Grof Badeni je dejal, da bi bil o tem najraje govoril v zbornici, kar pa v sedanjih nenormalnih razmerah za vlado ni vabljivo. Pozvan na odgovor od strani nemško-liberalnih poslancev, nasproti katerim vsled zadnjih dogodkov vlada ni dolžna kazati kake po-

sebne prijaznosti, vendar na stavljeno vprašanje odgovori tukaj, kjer se še lahko mirno govori.

Glede načrtov adres manjšine pravi minister, da se v njih oistro napada vlada, in da zato vladi ne more nikdo prisojati, da bi se ogrevala za katero izmed teh adres.

Gledé stališča vlade nasproti adresi večine je dejal Badeni, da vlada stoji na stalu prestolnega govora in da raz to stališče mora vlada presoati tudi adresi večine. Adrese vlada ne more vsprejeti za svojo, kakor je tudi večina adresi sestavila brez dogovora z vlado; pristavi tudi, da ko bi jo bil on kot poročevalec sestavil, bila bi najbrže drugače sestavljena, vendar pa v njej ne najde onega nasprotja do prestolnega govora, kakor to zatrjujejo zastopniki manjšine.

Tako se je mej obravnave mnogo govorilo o federalizmu, dasi minister izjavlja, da v adresi te besede ni in da zato izvajanja manjšine nimajo stvarne podlage v adresi večine.

Potem je Badeni omenil Giskrovega načrta adrese, ki veliko bolj odločno, nego načrt adrese sedanje večine, poudarja deželno samostojnost kraljestev in dežel ter se v tem oziru naravnost sklicuje na zgodovinsko pravo. Seveda bi sedaj takemu načrtu zastopniki manjšine tudi ugovarjali.

Minister pa konečno izjavi, da se je v prestolni govor premišljeno vsprejel stavek o avtonomiji. Vlada hoče to misel zasledovati ter jo uresničiti; vlada hoče državni zbor razbremeniti in ustavni delokrog deželnih zborov razširiti. Vlada neče razrušiti ustave, pač pa se ne upira njenemu zboljšanju. To vlada namerava ne iz kakih političnih, marveč le stvarnih razlogov.

Iz besed Badenijevih je razvidno, da se bo vlada sprijaznila z adresi večine, katera je bila v odseku že tudi vsprejeta v tretjem branju.

Občna nejevolja.

Položaj, kakor je sedaj v zbornici poslancev, je neznosen. To ni več zbornica državnih poslancev, cvetu omike in inteligencije, to je beznica, kjer imajo glavno besedo razgrajči, postopači in lenuhi. Šestdeset dnij že zboruje parlament in vendar do danes razven konvencije z Bolgarsko, ki pa se je dognala v treh urah, ni še prav ničesar storil, prav ničesar pričel. Z največjo silo so izvoljeni še le odseki, katerim treba še le razdeliti delo. In vendar je bilo treba na samih dijetah plačati 253.000 gld. za ta prazen nič. Zato je imel prav poslanec Tusel, da je imenoval tako ravnanje sleparjenje ljudstva, da se s tem narode naravnost goljufuje. Nemški liberalci, nacionalci in socijalni demokratje, ki so imeli, ko so kandidovali, polna usta medenih obljub za gmotne koristi ljudstva, so sedaj na vse to pozabili. Niti take predloge, kjer se gre za nujne neobhodno potrebne podpore vsled provzročenih škod po potresu, povodi, ognju itd., ne morejo priti na vrsto. Ljudje naj le stradajo, naj čakajo, sedaj ima besedo dr. Schücker, sedaj naj divja nemško-liberalna oholost, ki je še vedno mnenja, da je tri več, kakor štiri. Vzlasti treba pibiti na steno, da tudi mejnarodni socijalni demokratje tlačanijo nemškim liberalcem. S tem javno kažejo socijalni demokratje, da jim ni nič za blagor ljudstva, da niso nič boljši od nemških liberalcev, ki vidijo pred seboj le sami sebe, popolno pa prezirajo potrebe ljudstva.

„Narodni Listy“ v teh razmerah zahtevajo, naj vlada razpusti nemogoč parlament, naj skliče na podlagi reskripta češki deželni zbor, kjer naj se obnovi češka država, ki bi bila najkrepkejša podpora za Avstrijo ter najboljšo poročstvo za uresničenje narodne enakopravnosti. To bi bil najboljši odgovor na skrajno brezozirna izzivanja preprirov lačnih Teutonov.

LISTEK.

Josip Karol Trtnik.

(Življenjepisna črtica. — Spisal Bogdan.)

I.

Blaga sreča mu žari obličje,
Od radosti se iskre oči mu.
Gestrin.

Marljivi pevec, ki nam ga je smrt v cvetu življenja v oddaljeni Moravski ugrabila, rodil se je dne 17. sušca l. 1867 v Trnovem v Ljubljani. Že v prvi mladosti, ko je še mal deček lovil po Mirji metulje in trgal pomladne cvetke, poznalo ga je vse Trnovo kot nenavadno veselega, vsaj takega so ga smatrali, ker je tako rad pel.

Ko se je zibal na materinih kolenih in ji smehljaje se zrl v skrbno oko, popeval je svojo „Marija Mati ljubljena“, pesem, ki se jo je naučil od mame in ki se mu je v otroških letih baje najlepša zdela.

Ko je pohajal iz šole, žvižgal je polahno pesem, ki so se jo ravnokar v šoli učili. Bil je sploh radi veselega zadržaja priljubljen kakor doma tako tudi pri znaneih in v šoli.

Obiskoval je razredno šolo; učitelja sta mu bila pokojni Andrej Praprotnik in še živeči g. L. Belar, sedanji pevovodja pri sv. Jakobu v Ljubljani.

Bila sta ž njim zadovoljna in imela nad njim veselje, zlasti, ker je kazal nenavadno nadarjenost in zanimanje za petje. Svetovala sta mu, naj porabi Stvarnikov dar in se posveti petju. Vpisal se je v orglarsko šolo; bil je tudi skozi osem let najboljši pevec pri oo. frančiškanih in bil čast in ponos njihovi župniji.

Z osemnajstim letom pristopil je k „Slaveu“ in sodeloval pri veselicah. Njegov glas postajal je vedno krepkeji in duh njegov vedrejši. Vendar mu je k popolni izobrazbi v petju še mnogo in mnogo nedostajalo; Ljubljana zdela se mu je pretesna, in želel si je drugam, da si pridobi višjih pojmov o umetnosti, za katero mu je plamtelo mlado srce. — Pristopil je k „Čitalničnemu“ pevskemu zboru. Tu mu je bila sreča mila.

Večkrat in kaj rad je pripovedoval sam, kako čudnim potom si je opomogel, oziroma so mu pomogli drugi.

„Čitalnica“ napravila je veselico, katere se je udeležilo tudi mnogo inozemskih gostov. Navzoč bil je tudi znani intendant vitez Neureiter. — Trtnik nastopil je oni večer prvič pred odličnejšim občinstvom. Pel je prekrasno in s svojim močnim, a vendar milim glasom presenečil poslušalce. Nad vse pa je iznenadil intendanta Neureiterja. Ta ga med veselico pozove k sebi, občuje ž njim kot mnogo obetajočim umetnikom, in ga prosi, naj pride drugo

jutro k njemu v hotel pri „Slonu“ kjer se je on za čas svojega bivanja v Ljubljani nastanil.

A pustimo, da nam o tej anekdoti nadalje pripoveduje pokojnik sam!

„Drugó jutro grem ves v nadah, pa tudi z neko bojaznijo k „Slonu“. Kmalu dobim gospoda; izpijeva črno kavo, potem pa me pelje v svojo sobo. „Tako, mladi moj junak,“ izpregovori vitez, vsedši se na divan, „sedaj mi pa izpolnite jedino željo, ki jo gojim v tem trenutku: izpajte še jedenkrat ono partijo, ki ste jo peli sinoči in sicer s taisto energijo, s taistim ognjem, kakor sinoči. Prosim vas, bodite tako prijazni!“

Ugodil sem rad in z veseljem njegovi želji. — Da-si sem sam ves plamenel za petje, čudil sem se vendar neznanemu gospodu; kot mož taistih čustev, koje sem gojil sam, priljubil se mi je takoj in nekaj čudnega me je vleklo k njemu, mene mladega lahkoživca k tujemu gospodu, ki je bil že precej v letih: in pel sem tresočim glasom.

Intendant pa je zatrjeval, da je še mnogo lepše, kakor prejšnji večer. Potrka me na ramo: „Vrlo, prijatelj moj mladi! Povem vam, da imate še lepo bodočnost!“ — Izpraševal me je o domačih razmerah, o dosedanjih mojih študijah in drugih malenkostih, kar ga je vse jako zanimalo. Naposled me vpraša, bi-li ne hotel zapustiti rojstnega mesta in se podati v tuj svet, iskat učenosti in slave. —

Nemško-češki krakelarji na Dunaju.

Danes so došli s Češkega zastopniki užaljenih psoudonemcev na Dunaj, kjer so mislili v celih tol pah izročiti ugovore proti jezikovnim naredbam pri cesarju.

Ker pa je bilo grozdje za take tevtonske demonstracije sedaj o sv. Urbanu seveda prekislo, ker se jim je na vsa usta povedalo, da ne bodo vsprejeti pri vladarju, zato so se njih voditelji zadovoljili s shodom, na katerem so povdarjali, kako obupen boj treba sedaj Nemcem biti za njih obstanek (!) ter da jih mora sloga mej poslanci in nemškim narodom v tem boju podpirati, da ne omagajo. Mnogo so vpili in pili na shodu ti lažirešitelji nemštva. Konečno pa modro sklenili, da na cesarja ne odpošljejo nobenega odposlanstva.

Pač bodo ponosno ti zastopniki pemskih občin lahko doma pripovedovali, kako so šli gledat Dunaj, prinesli pa bodo za spomin z Dunaja samo svoje velikonemške — dolge nosove!

Volitve v Zagrebu.

Iz Zagreba, 22. maja.

Pripovedoval mi je neki prijatelj, da se je izrazil neki mažarski minister, ko je prvokrat stekla železnica iz Karlovca na Reko ter odvekla s seboj veliko mažarske gospode, o Karlovcu s sledečimi besedami: „Kaj je to tisto glasovito glavno mesto Hrvatske?“

Kaj je Mažar mislil s temi besedami povedati, jasno je vsakemu, kdor vé, da se Karlovec med vsemi hrvatskimi mesti odlikuje s svojim domoljubjem. Cel čas, kar traje ustav, volilo je to mesto vedno le domoljubne poslance v hrvatski sabor. Parokrat so poskusili mažarski kandidati prodreti s pomočjo današnjega zistema, ali jim je vselej spodletelo in tako tudi pri zadnji volitvi. Žal nam je v resnici, da ne moremo kaj takega poročati o Zagrebu. Tukaj je pri zadnjih volitvah padel celo tretji volilni okraj v roke mažaronom, in sicer zbog nesloge v opoziciji. Frankova frakcija je postavila svojega kandidata že zdavnej pred volitvami, dočim zedinjena opozicija še le štiri dni pred volitvijo. Kandidat zedinjene opozicije je bil vrlo zaslužni književnik kanonik prvostolne cerkve zagrebške, Cvetko Rubetić. Ker Frankov kandidat ni hotel odstopiti, mislilo se je, da pride do ožje volitve med vladnim ali mažaronskim kandidatom in jednim od obeh opozicijskih kandidatov. Med tem pa so se prevarili, kajti vladni kandidat je dobil absolutno večino glasov ter ni trebalo ožje volitve. Ta izid je osupnil opozicijo, ali prekasno je bilo; nesloga je vse pokvarila in trdovratnost Frankova je zakrivila ta poraz, kajti njegov kandidat bi bil gotovo propadel proti vladnemu, ker svečenstvo ne bi bilo zanj glasovalo, dočim je imel kanonik Rubetić več izgleda ter bi bil gotovo izvoljen, da je bilo sloge in previdnosti.

Tako ima tedaj glavno mesto Hrvatske tri mažaronske kandidate, premda je večina pravega me-

ščanstva vendar le pravega hrvatskega misljenja, ali je postalo za javne zadeve apatično, ker misli, da se pod sedanjim zistemom ne da več zmagati. Da je to mnenje krivo, pokazale so volitve po deželi, kjer je zedinjena opozicija vključno najhujemu pritisku vendar le v tolikih okrajih zmagala. Kaj ni žalosten pojav to, da je priprosti kmečki volilec bolj značajan in bolj stanovit, nego mestni?

Vse se izgovarja na činovništvo, da ono odločuje pri volitvah, ker mora po zapovedi glasovati, a zakaj pa meščani nočejo vršiti svojih državljanskih dolžnosti, nego ostanejo doma in se niti ne ganejo pred volitvami.

Tako je poznato, da bi bilo moralo priti do ožje volitve v tretjem okraju, ko bi bili glasovali vsaj vsi oni volileci, ki so prišli k volitvi, pa so se dali nagovoriti, da so odšli brez glasovanja. Kaj so to značajni meščani?

Ze v zadnjem svojem dopisu sem omenil, da bi v prvem okraju meščanstvo moglo zmagati vključno činovniškim glasovom, ko bi se bili zedinili ter odločno borbo začeli. V tem okraju ima mnogo premožnih mož, ki bi se bili morali postaviti na čelo celemu gibanju, in vspeh bi bil brez dvoma sijajen. Ali roke križem držati, ne hoteti se zameriti niti jednemu, niti drugemu, a grajati samo zistem in činovnike, to nič ne pomaga. Brez resnovernega dela nima vspeha.

Prav čuden pojav je zares to, če pomislimo, da je vendar Zagreb središče Hrvatske, da so tukaj osredotočeni skoraj vsi kulturni zavodi in da živi v tem mestu največ inteligencije, da izhajajo štirje opozicijski dnevniki, in vendar v političnem pogledu nadvladuje mažaronstvo. Mnogo je tega krivo le preveč tujega življa med samim meščanstvom, katero noče imeti smisla za hrvatske ideje, marveč le gleda na svojo korist. To so posebno židje pa tudi Nemci in drugi naseljenci, ki se okoriščujejo pri nas, ali nimajo za hrvatstvo smisla. Potem pa tudi samo mestno zastopstvo, v katerem ima zdaj mažaronska stranka večino; saj je dobro poznato, da se zdaj v mestnem zastopstvu ne sme niti besedica spregovoriti o politiki, in vendar se tolikokrat zgodi, da bi se moralo zastopstvo glavnega mesta izjaviti tudi v političnih zadevah, kakor to delajo druga glavna mesta. Mestna zastopstva so večkrat za meščane prav važna ravno v političnih izjavah. Tega pri nas ni že zdavnej in meščan misli, da je sploh najbolje s politikom se ne pečati.

V mestna zastopstva seveda ne spada politika v pravem smislu, pač pa večkrat prigodne politične izjave.

Ali današnji zistem na Hrvatskem je zabranil tudi to, češ, da naj se bavijo meščani le z mestnimi zadevami, a politiko sme voditi le vlada, seveda v svojem smislu. Treba bode tedaj pri prihodnjih volitvah v mestno zastopstvo gledati, da se izvolijo neodvisni možje, pa da se po njih preporedi zopet ostalo meščanstvo ter da vrže s sebe zamazani mažaronski plašč, ki ga zdaj tako sramoti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. maja.

Opomtni posl. dr. Steinwendru. Kar so že dalje časa nameravale razne ultragermanske občine, posebno pa one občine na Koroškem, ki se nahajajo v volilnem okraju posl. Steinwendra, to je sedaj izpolnila prva pristna nemška občina Špital na Dravi. Sicer se ne more imenovati korak tega zastopa nezaupnica, pač pa je prav resen in, kakor je videti, zadnji opomin poslancu „zatiranega“ nemškega prebivalstva, naj se nikar ne ogiblje tako plodonosne obstrukcije, ker sicer bi se morala vporabiti proti njemu najstrožja sredstva. V dotičnem opominu se glasi, da je špitalski občinski zastop že jedenkrat opomnil svojega zastopnika na „najsve-tejšo“ dolžnost nasproti jezikovnim naredbama, a da gospod poslanec ni hotel ozirati se na zahteve svojih volilcev in je „celo glasoval za vladno predlogo o bolgarski trgovinski pogodbi in ni porabil te najugodnejše prilike za namene obstrukcije“. Toda to še ni vse. Nemška ljudska stranka, kateri pripada zastopnik špitalskih volilcev, je celo izjavila, da bo podpirala narodno-gospodarske stvari in toraj takrat opustila svojo obstrukcijo. To pa nemškim Špitalcem ni nikakor po volji in so pripravljeni, donašati tudi gospodarske žrtve, samo da se reši zatirano nemštvo. Iz navedenih razlogov se toraj zastopniku resno polaga na srce, naj ne pozabi svojih volilcev, ustavi se odločno vsaki vladni predlogi ter vporabi vsa parlamentarna sredstva, da prepreči delovanje zbornice. Ako bi se pa le ne hotel pokoriti tem zahtevam, potem pa že ve, kaj ga čaka. — Tako se postavi po robu občinski zastop nasproti svojemu zastopniku v državnem zboru, ako se morda utruji vednega razbijanja in je preveč hripav vsled tuljenja in razgrajanja, da bi smel še nadalje odrekati si prepotreben počitek. Ako že za take poslance nimamo primernih izrazov, da bi jih popolno označili svojim bralcem, kako ime zaslužijo še le take občine!

Kvotno vprašanje. Nekateri včerajšnji dunajski listi objavljajo z ozirom na to vprašanje nastopno vest iz Budimpešte: V političnih krogih se zatrjuje, da sta se obe vladi zjedini v tem, predlagati vladarju poldrugoletni pogodbeni provizorij. Vendar so se v poslednjih dneh pokazale nekatere težkoče, ki prete ovirati praktično izvršitev tega predloga. Vladarjev odlok v tem oziru se izve morda koncem tekočega tedna. — To poročilo toraj popolnoma jasno potrjuje, da vladi ne najdeta za rešitev tega vprašanja nikake druge poti, nego jedno- ali celo poldrugoletni provizorij.

Omejitev delokroga ogerskih porotnih sodišč. Poročali smo že, da se je vršil v Budimpešti mnogobrojno obiskani shod, katerega se je vdeležilo tudi več državnih poslancev. Na dnevnem redu je bil razgovor o vladni predlogi glede spremembe zakona o porotnih sodiščih. Posebno ostro so razni govorniki kritikovali § 16. vladne predloge, ki določa, da se osebne razžalitve po časnikih od-

Rečem mu, da je to že davno želja moja, ki pa se mi radi pomanjkanja sredstev ne more izpolniti. On me potolaži; pozneje občevala sva še mnogo in poleg grofa Esterhazyja je on največji moj dobrotnik.“

II.

Tako iz malega stvar naraste velika
in slavna,
Volja se vzbudi tedaj, trda ne strahite se!
Koseski.

Devetnajstleten mladenič zapustil je Trtnik po nasvetu intendantov rojstno mesto in ž njim podal se v Prago. Poslednji bil mu je povsod na roko. Seznanil in priporočil ga je tudi ogerskemu magnatu grofu Esterhazyju, znanemu prijatelju umetnosti in velikodušnemu podpiratelju mladih, razvijajočih se močij. Grof tedaj še ni poznal Trtnikovih zmožnostij in mu tedaj ni bil toliko na roko, kakor Neureiter, pač pa pozneje. Dobival pa je pokojnik tudi od doma znatne podpore.

Z mladeniškim ognjem poprijel se je študij. Solal se je dobre dve leti na praškem „Narodnem divadlu“ pri profesorju Levu, ki mu je mogel koncem študij v „vysvědeční“ s ponosom zapisati: „Dle výsledku jeho vystoupení muže se mu co opernimu pěvci při dalším snaživém vzdělávání se mnohoslibná budoucnost co zajištěna předpovídati...“

Prvega novembra l. 1890 nastopil je v „Nar. div.“ prvič javno kot „Manrico“ v Verdijevem „Tru-

badurju“ in se skazal izurjenega, s posebno močnim tenorjem obdarjenega pevc.

Na to zapustil je Prago in se podal na Dunaj, da izpopolni svoje znanje pri komornem pevcu, slavnem laškem tenoristu Mancistu; tu se je pričel tudi divnemu „bel canto“, v katerem se je mladi pevec pozneje tako zelo odlikoval.

V cesarskem mestu izobraževal se je jedno leto, potem pa jel kot operni pevec nastopati na raznih odrih, — o čemer pa ne bomo obširneje razpravljali, ker se je itak za njegovega življenja o tem že mnogo in na različnih mestih pisalo.

Omenimo le, da se je zapustivši dunajski konservatorij, podal najprej v Lübeck, kjer je v raznih operah, kakor „Bajazzo“, „Trubadur“, „Faust“ nastopal z najboljšimi vspehi. — Bival je ondi do l. 1893.

Ostavivši Lübeck podal se je v Draždane in engajiral na izpraznjeno mesto tenorja na ondnotnem dvornem gledališču. Razjarjeni draždanski dvorjani pak so se nad njim spodtikali, češ, da je novinec, začetnik, da nima praktične izvežbanosti, in odslovili so ga s praznimi frazami. Izraževali so se namreč o njem sicer povsem laskavo, kakor n. pr. poroča „Dresdener Zeitung“ (št. 42., letnik 22.):

„Za sedaj ne hvalimo na njem ničesar, razun tega, za kar nič ne more: to je njegov glas. On sam je še neizkušen, boječ, popušča najedenkrat tone, pretirava, skratka, novinec je v vsakem oziru.

Toda glas, ta je uprav fenomenalen in občudovanja vreden. Divni junaški tenor, ki ga ima mladi, nadebudni kandidat, je pravo krepilo duši. Zato mu svetujemo, da si pridobi prakse, potem ga vsprejmemo z največjim veseljem. — Mi redkokdaj razvijamo pevske moči, mi jih le rabimo, mi jih le uživamo.“

Zapustil je Draždane in se podal v Opavo, kjer je bival dobro leto in nastopal na mestnem gledališču.

Tudi tu si je znal s skromnim, prijaznim vedenjem in s čutečim iz duše prihajajočim glasom pridobiti simpatijo občinstva. Nemci izražali so se o njem sploh jako pohvalno in laskavo, nazivljajoč njegov glas „eine phoenomenale Kraftstimme“, „eine Kroesusstimme“, njegovo osebo pak „ein Helden-tenor mit offenem slavischen Antlitz“. Pokojnik bil je povsod jako priljubljen.

Prehodil je skoro vso Nemčijo in Švico, hospitaliral v različnih mestih, potem pa se ustanovil v Brnu na mestnem gledališču. Bival je ondi dobro poldrugo leto, oziroma — do smrti. Napredoval je ne samo po duhu, temveč tudi njegov glas postal je gladek in fin; v njem spojila sta se krepst in nežnost; z dosedanjim svojim nastopanjem izpopolnil je vsestransko teoretično svoje znanje in stal prvi jugoslovanski umetnik-pevec pred svetom dovršen in zroč v sijajne bodočnosti, kar ga prehitil — smrt.

(Dalje sledi.)

tegnejo porotnim ter nakažejo rednim sodiščem. To določbo skuša sedaj mažarska vlada izvesti v poslanski in magnatski zbornici. Ta naredba je naperjena, kakor se čuje iz vladnih krogov, v prvi vrsti proti vse blatečim socialističnim glasilom, ki bodo morali potem umolknuti, ako uredniki ne bodo hoteli neprestano biti kaznovani. V resnici pa meri vladna predloga na razne Banffyju in drugim velmožem neljube liste, katere bo potem lahko strahoval, kakor se mu bo zljubilo. To je pa seveda največja krivica, s katero se naravnost zatira še tista trohica slobode, ki je mogoča pod sedanjo psevdoliberalno vlado.

Stališče Črnogore napram grško-turškim razmeram se je sicer pojasnjevalo od mnogih strani, toda vsi dogodki v tem oziru niso smeli tedaj v javnost, in vsled tega si je marsikdo napravil popolno drugačno sliko o Črnigori. Listi se daj objavljajo slučaj, ki kaže, da je bila Črnagora s početka popolno na strani Grške in da je kolikor toliko pripomogla, da so se uprli nezadovoljni turški podaniki v obmejnih krajih. Brzjav nam je svojedobno poročal, da se je pojavil upor v Berani, glavnemu kraju turškega okraja Vazojevici, ki pa se je kmalu polegel. O povstanku tega upora se sedaj nastopno poroča: Že pred začetkom turških priprav za vojsko z Grško sta dospeli v Cetinje dve deputaciji iz Vazojevic, ki sta prosili kneza orožja. — Knez jih sicer ni vsprejel, pač pa sta prejeli iz skladišča v Spugu v nočnem času zaželeno orožje. Malo dni pozneje so napadli oboroženi prebivalci kraja Vazojevici turške vojake in tako se je začel upor, katerega je zadušil še le na pomoč prihiteli bataljon vojakov. — Tako slove poročilo, ki ima najbrže namen, ako je resnično, opozoriti mejaša turškega sultana na tako postopanje, oziroma pochniti kneza Nikolaja pri njegovih zaveznikih.

Verouk na nadaljevalnih šolah v Nemčiji. Najnovejši pojavi na političnem polju v zadnjem času so najbrže dovedli nemško vlado do prepričanja, da treba poseči zopet po onih sredstvih, ki so jedino možna zboljšati politične, oziroma odpraviti nezdrave razmere. Uvidela je, da je v to svrhu potrebna pametna, verska vzgoja mladine, ker kakoršna mladina, taki so navadno možje. Ravno v tem oziru pa je bilo v Nemčiji do sedaj zelo slabo poskrbljeno, najbolj zanemarjena pa je bila vzgoja v obrtnih in drugih strokovnih šolah. Vsled tega so izdali ministri za bogočastje, poljedelstvo in trgovino ter obrt skupen odlok na vse vladne predstojnike, v katerem jih opozarjajo, naj pri šolskih vodstvih delajo na to, da se v navedenih šolah zopet uvede verouk in v to svrhu prepuste duhovnikom potrebni prostori. Ker redni pouk, kakor v drugih učnih zavodih, v teh šolah ni mogel(?), naj se posveti vsa pozornost na poučljiva verska predavanja, da se s tem vzbudi in pospešuje verski čut.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. maja.

(Vnebohod.) Prošnje dneve pred Vnebohodom so se vršile navadne križeve procesije, katerih so se udeleževali vse tri dni prevz. g. knezoškof, duhovščina in letos izredno lepo število vernega naroda. Seveda so bili takozvani omikani krogi le slabo zastopani. Moderni svet Kristusa ne priznava za svojega vladarja in zato se malo briga za dogodke iz njegovega življenja. Vzlasti praznik Vnebohoda Gospodovega je tuj sedaj vladajočemu materializmu, ki ne pozna nobenega vzleta, nobenih idealov, najmanj še verskih. Zato pa je tudi zagaženo vse v blato, ker se vsi pojavi v javnem življenju presojajo s tega nizkotnega stališča. Kake višje vodilne misli ni opaziti ni v notranji, ni v zunanji politiki, zato se pa vedno huje zavoziljava vozeli raznih nerešenih vprašanj, ki sedaj pretresajo svet. Ako se pa drzne kedo v javnosti opozoriti na Kristusa kot izvor vsega življenja in vse sreče in vse zgodovine, tedaj se mu godi, kakor zgodovinarju Weissu, kateremu so zaradi tega, ker ima Kristus središče vse zgodovine, očitali moderni kritiki, da „začenja Weiss vsako zgodovinsko dobo z zgodbo kacega svetnika“. Vkljub temu je naša dolžnost, da kličemo svetu v spomin Onega, ki je naš neomejen Gospodar. Praznik Vnebohoda nam pojasnjuje naš namen in nam daje na roke tudi sredstva vedno bolj bližati se temu namenu. — Zato: Sursum corda!

(Presvetli cesar) je podaril gasilnemu društvu v Starem trgu, črnomaljski okraj, 80 gl.

(Osebna vest.) Danes se je pripeljal v Ljubljano na obisk h knezoškofu prevzvišeni gospod nadškof sarajevski, dr. Stadler. Spremljata ga naš rojak, prečastiti g. dr. Jeglič, in znani arheolog, ravnatelj Bulić iz Spljeta. Visoki gostje odpotujejo jutri v Zagreb. Z veseljem smo opazili, da se je nadškofu zdravje popolnoma okrepilo, in iz srca mu želimo, da je tudi ohrani.

(Boj z obrekovalci.) Naši nasprotniki bi radi katol. del. družbo idrijsko v žlici vode utopili. Zato si izmišljujejo vedno nove laži. Zadnje dni so izlegli zopet novo jajce. Govoré namreč, da sem podpisani podpredsednik vpricho več mož, odbornikov kat. del. družbe, prvo nedeljo meseca aprila sprožil nekaj mislij za zboljšanje delavskih razmer, na kar da sta gg. Treven in Goli vzrastla, češ, delavec ima že dosti, če ne še preveč. Gledé na to govorico izjavljam, da je vse to sama laž. Pogovarjali smo se res o delavskih razmerah in njih zboljšanju, zlasti pa, kako bi stopili z novim našim delavskim poslancem v dotiko. Da bi pa imeli delavci dovolj ali še preveč, rekel ni ne Treven ne Goli, ne kdo drugi, torej tudi ni res, da bi bil jaz nato odšel iz one družbe, odložil častno mesto podpredsednika ali da bi me bil kdo s psokami obkladal. S takimi in enakimi lažmi bi nasprotniki radi družbo razdvojili. — Verjemite mi, da se zastoj trudite, tako hitro je še ne razderete, le tesneje nas združujete!

Franc Svetličič,
podpredsednik kat. del. družbe.

(Iz Moravč.) Včeraj okoli 1/4. popoldne je silna nevihta z gromom in točo zadela vasi Podbrdo, Štorovje, Dešen, Ušeničišče in deloma Gornji Preker. Toča je bila še zvečer videti, kakor da bi sneg pobelil ono gorovje. — Od 21. aprila do 24. maja smo podirali stare zvonike s pročeljem vred in kopali temelj novi zgradbi, s katero smo danes pričeli. Bog daj srečo!

(Iz Cirknice.) 25. maja. Včeraj se je pri nas dovršila slovesnost sv. misijona. Nepozabni nam ostanejo ti dnevi v spominu. Udeležba vernikov bila je ogromna tako pri govorih, kakor tudi v prejemanju svetih zakramentov. Hvala Bogu za tako krasne dneve, hvala pa tudi gg. misijonarjem za njih obilen trud, o katerem upamo, da bo obrodil obilnih sadov zavednega krščanskega življenja.

(Semenj v Dolu), okraj litijski, se je za letos vsled odloka c. kr. dežel. vlade preložil na 23. jun. t. l., ker bodo 24. junija sejmi na Mirni in v Svibnjem.

(Nesreča.) Dne 22. maja je hlod ubil 2letnega otroka Janeza Kaučič iz Zirov. — Otrok je sedel na skladu hlovov, kateri so se po neprevidnosti pestunje sprožili in otroka usmrtili.

(Zdravje v Ljubljani) od 16.—22. maja: Novorojenih je bilo 29; umrlo jih je 21, mej njimi za dušljivim kašljem 1, za jetiko 8, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 11; med njimi je bilo tujcev 6, iz zavodov 8. — Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za oslovskim (dušljivim) kašljem 5, za vrtico 1.

(Iz kranjske Abdere) 23. maja. Častiti gospod urednik! Stavim, da ne veste, kje je kranjska Abdera! Na nobenem zemljevidu je ne najdete. Po legi bi jo sicer mogel imenovati Slovensko Abdero — toda tega ne smem, sicer me naši Abderitje takoj tožijo zaradi razžaljenja časti, kajti pristni Nemci so in zanje ni hujše razžalitve, nego, ako dvomiš o njihovi germanski pristnosti! No, in kje je? Blizu tam, kjer se steka Savinja v Savo — sedaj jo pa iščite! Ali niso to prava sveta germanska tla? Tu vam stoji trden steber nemškega mostu do Adrije. Že so primerjali nemške Schildavce starim grškim Abderitom, pa ti so bili le slab plagijat — naši so mnogo boljši! Oni še niso bili tako nespametni, da bi si zidali rotovž brez oken, ker nimajo denarja, zato pa tudi gmanjskega bika niso še po vrvi vlekli na rotovški stolp, da bi tam gori rastočo travo popasel. Pač pa zelo čislajo žabe, te ljube dolgokrake, ljubko kvakajoče živalice; tu Vam je nemškega kvakanja, da je veselje. „Jo, bisen zi; bi hobns gešlofen; her pirgermajster...“ — Tu zbirko njihovih rodbinskih imen: Vieko Šlebeder, Muferl, Trepetschnigg, Juvancič, Ottaunigg, Tschamernigg (alias Marsetnikov Nače izpod Roženpoha), Tertschek, Koschell, Wressnigg, (firma „Gor-niks“ Ladrereifabrik), Jarz, Koss, Višnikar, Achtschin itd. itd. Je pač tudi nekaj sitnežev tu, ki bi radi vse na glavo postavili, to so tako imenovani Slovenci, ali kakor jih tu imenujejo „ajmohtarji“, kar neki lačnim abderitskim želočcem posebno dobro dé — pa to so

revice, za katere se niti Achtschinov Boksl ne zmeni, kajti tudi on laja vedno le pristno nemško. Pač so bili že jedenkrat nevarni postali, toda odkar vladata v Krškem mogočni, visokoaristokratični, lepo skozi nos govoreči gospod baron Schönberger in kavalir vitez Langer, ki je rad gluh za slovensko govorico, njegov adlatus pa „gemässigter Slovene“ pristav Rosina, (ki pa je zadnji čas nekoliko potrj) — izgubili so ti nepridiprav Slovenci popolnoma tla izpod nog in vise le še v zraku. Nemško je vse: uradovanje pri občini, gaganje gosk in čivkanje vrabcev — le poveljstvo pri gasilcih je slovensko. Zato pa so danes napravili veličasten naskok na to trdnjavo ostudnega slovenstva vsi, kar jih je še pristnih Germanov — njim na čelu naš notar pa Trepečnikov fant in sodnijski sluga (birič se menda dandanes ne sme več reči) Jarc. Prišli so k občenemu zboru z mnogoštevilno tolpo nepoklicanih — a pristnih Abderitov-kričačev in je s prav germanskim razgrajanjem in tuljenjem razpršili. Ali ni to junaško? Lahko so se potem veselili svoje zmage in so se je tudi, ter do neba kričali zmagooslavni žabji „Zivio“. Ravno tisti hip se je pripeljal mimo hrvaški vlak — in kakor sem čul — so bili potniki silno prestrašeni, meneč, da dere nad nje tolpa divjih Indijancev. Tenkoživčna Jerajčkova Micika je neki od veselja in strahu kar omedlela, Gustlnova Mima pa se je tako smejala, da ji je kar sapo zaprlo, da ni bila več samo rudeča, ampak kar višnjeva. Gospod pirgermajster pa so veličastno stali pred svojo hišo in obraz se jim je kar svetil rajskega veselja nad moralčno močjo navdušenega Germanstva. Apropos! Gospod urednik — prosim Vas — povejte mi vendar — ali so sodnijski sluge in pisarji za to plačani — da med uradnimi urami agitujejo po hišah? Veste — saj naši niso taki — oni so pravi uzor uradne točnosti, jaz bi to le tako rad zvedel, ker sem včasih radoveden. Za danes bodi dovolj, prihodnjič pa še kaj več.

Abderitski ajmohtar.

(Za viničarje.) C. kr. kmetijsko ministerstvo je odredilo, da tudi za tekoče leto veljajo one polajšave pri dovažanju vitriola, ki se rabi proti peronospori, kot l. 1896.

(Tatvina.) Dne 19. t. m. je posestniku Antonu Hlešč v Gorenji Hrušici nekdo ukradel dvoje hranilničnih knjižic ljubljanske mestne hranilnice vrednih 1400 gl., nekaj gotovine in zlatnine.

(Vae victis, pri nas pa tudi, vae vincentibus.) Poroča se nam: Nedavno smo imeli po valovitem Zagorju volitve v hrvatski sabor. Izmed vseh županij se je najbolj odlikovala zagorska županija. V našem Zagorju so z eno izjemo v mestu Varaždinu, prodrli povsod narodni zastopniki. Tako je pokazalo naše ljudstvo celi kraljevini, da je naša županija v razmerju k drugim politično najbolj vzbujena in na trdnjih narodnih tleh, kakor nobena druga v Hrvatski. Kar se je pri nas zajelo mažaronskega življa, to so le vladni faktorji, ali kmet je dober katoličan in dosledno tudi pravi narodnjak. Kar je dobil v Zagorju mažaronski kandidat trohico glasov, oddali so je le naši činovniki, hrvatske poturice, naš kmet pa je zvest svoji veri in svojemu narodu in je volil narodno. Morda ni kraja na celem svetu, kjer bi imeli tolikanj vladnih in ekstravladnih činovnikov, kakor jih ima ravno naša Hrvatska. Če se napotiš po naši lepi kraljevini in to še najbolj po našem Zagorju, zadeneš vsako uro hoda na občinske urade, kjer je povsod večji broj činovnikov nastavljenih, da iztirjujejo davke. Pri teh občinskih uradih so se že večkrat tudi velike goljufije sodnijskim potom dokazale. Živeti žele ti neuki gospodje po gosposko, kar pa zahteva seveda tudi lepe dohodke. Gažirani niso dokaj visoko, pri blagajni pa se da pomoči. Ali zdaj smo imeli salonske volitve. V loncu bojda tako dolgo vre, da dovre, in potem gre bojda tudi čez. Tako se godi tudi pri našem narodu v Zagorju. Dolgo let so ga vodili naši činovniki, kakor komedijanti svoje medvede, ali pri letošnjih saborskih volitvah je zagorski medved — narod zarohnel in ni več hotel svoje gospodarje vbogati, ki so do zdaj prav po gosposko na njegovo kožo pili. Ko je prišel dan volitev, propali so vlada in gospodje činovniki s svojimi mažaronskimi kandidati pod klop in popel se je na rokah našega naroda naroden kandidat. Naš narod se je že nasitil vekovečnega obečavanja in je hotel tudi malo obstrukcijo napraviti. Ali slišite, kaj bo ta obstrukcija našega kmeta stala! Naši gospodje činovniki vedo obstrukciji bolj do živega priti, kakor oni v grških dvoranah na Dunaju. Kmet

volilec, ti nisi pri zadnjih saborskih volitvah za našega Benjamina, mažaronsko dete, svojega glasu dal, le čakaj, mi pa te bomo že priškrnuli, da boš znal, kdaj je zmagal narodnjak in ne mažaron. Kaj obetujejo zdaj ti vladni ljudje, ki so zavoljo naroda k nam poslani? Morda, da bodo v večji pravičnosti z narodom postopali, kakor so do zdaj. Kaj še! Zdaj se nam šele prav grozijo, da bodo slehernega kmeta še s tako bornega imetja prepodili ter ga gmotno uničili. Tako se nam groze zdaj, ko so propali s svojimi kandidati.

Naš kmet že tako preveč dobro pozna „ovrhe“ eksekucije in „občinski boben“ in zato se je počel silno bati. Naš kmet dobro ve, da činovniki niso njegovi prijatelji, ampak le okrutniki, in zato je tudi njegov strah opravičen. Kolikrat sem že videl sam na svoje lastne oči, ko je bila pri kakšnem kmetu „ovrha“, da so mu vlekli iz hiše zadnjo blazino, posteljo, uro, podobe, stolce, mizo, vso obleko, ves živč, tako da je ostala hiša popolnoma prazna oropana, kakor menda roparji po Abruceah ne vedo hiše bolje oropati. In takšna naj čaka zdaj našega ubogega kmeta! Kolikrat so se prodajale v našem Klanjcu že dosti lepe krave od 15—20 forintov. Te s trudom prirejene uboge živinice hočejo li zdaj naši činovniki, srditi po volitvah, kmeta oropati? Davki, nameti in sam Bog zna, kako se vse te prilade, doklade in naklade imenujejo, rastejo z vsakim dnevom. Ali denarja ni od nikoder dobiti. Gorice so se nam vse posušile, drobno živino pa ne smemo čez Sotlo v boljši kup prodajati, ker je še meja zmirom zaprta, velika živina pa je že postala pri nas tako redka, kakor srebern groš v žepu. Od kod naj zmagamo plačila za vas! Da se naši činovniki hote res nad našim ubogim kmetom maščevati, pokazali so pred malo časa okrajni predstojnik in bilježnik pri občini v Klanjcu. — Nedoumno ali vendar res. — V naši občini je umrla sirota, ki ni imela tolikanj, da bi ji mogli domači mrtvaško krsto kupiti. In zato se podajo k občini, da bi jim tolikanj dala, da bi mogli mrtvi sè šestih desek zbito zadnjo pozemelsko hišico dati. Pa kaj jim odvrne na to okrajni predstojnik, mož olikan in k temu gospodar in varuh celega našega okraja. Da bi ne stal na tej stopinji izobraženosti, bi zapisal brez strahu, kako robato je opsoval moža, ki je iskal pri njem denarne pomoči. — No, naš občinski bilježnik pa misli, da se kristjani in judje enako pokopljejo. Že naša krščanska pieteta do mrtvih nam zabranjuje, da bi mrtvo telo, v katerem je vse njegovo življenje prebivala po Božji podobi vstvarjena duša, da bi ga kar zavili in vrgli v rutah v jamo, kakor store to rahločutne gospé sè svojimi kužeki takrat, ko jih pošljejo k očetu Cerberu. Ali nima vsaka občina zato svoj ubožni fond, da pomaga siromakom iz največjih stisk? Ali naše činovništvo je po volitvenih zgubah tolikanj ogorčeno, da ne more zakrivati svoje jeze nad narodom. Kaj ne da? To je humaniteta. Kaj ne da? Takšnih činovnikov nam nebo daj, ki bodo za narod skrbeli, ki ga bodo branili krivice!

(Iz Prage), 20. maja. Občinski zastop v Č. B. budjejevicah je postavil v proračunu za l. 1897 sledeče podpore: Böhmerwaldbund dobi 800 gl. (Narodno društvo Pošumavsko nič). Turnverein 1180 gl. 20 kr. (Sokolci nič). Božično darilo nemškim šolskim otrokom 200 gl., češkim (vendar!) 50 gl. Nemška realka 2000 gl. (češka zopet nič). Nemškemu nacionalnemu fondu se da 400 gl. (češkemu nič); nemškim ljudskim šolam 12.100 gl., češkim 5348 gl. 52 kr., nemškim vrtcem 9707 gl. 35 kr., češkim nič; nemška gospodarska šola dobi 1000 gld., češka samo 100 gl. Občinski zastop je nemški, akoravno je češko prebivalstvo v večini. Tako trpijo ubogi Nemci! — Žena nekega nemškega vzgojitelja mladine v Budjejevicah je imela na stanovanju nemške dijake od 13—20 let stare. Nekaj teh mladeničev so morala šolska vodstva izključiti radi nenravnosti. Hišno gospodinjo, ki jih je v takih stvareh „podučevala“, so zaprli za 6 dni. — Orednja šolska matca je prejela od 1. jan. do 30. aprila 53.320 gl. a izdala 80 380 gl. Tudi minulo leto se je končalo z deficitom 31.524 gld. Temu je zdaj mahoma odpomogel ravno kar umrl g. Frid. Schnell, komisar v pokoju. Volil je temu narodnemu društvu 200.000 gld. Živel je tiho in mirno, v javno življenje ni segal, a na tihem je opazoval narodno gibanje in narodni boj. Kakor je živel, tako je tudi umrl. Kako začudenje, ko se je izvedelo o tolikem volilu. Sedaj se bo že njegovo ime pogosteje imenovalo. To naj bi si k srcu vzeli vsi narodni kri-

daži — ne besede, dejanja pomagajo. Blagi pokojnik je bil 89 let star. — Mestni zastop v Vinogradih si hoče izposoditi 600.000 gld. Dolga ima že 3,800.000 gld., kam pride? — Odbornik Vendulak je predložil v zadnji seji mestnega zbora elaborat, po katerem bi se odpravilo poulično beračenje. Ustanoviti bi se moral nov revni fond s sodelovanjem vseh dobrotelčnih društev v Pragi. Predlog je bil sprejet. — K nekemu župniku je prišel socialista, ter prinesel dva poročna lista ter zahteval za nja 2 gld., katera je plačal njegov odvetnik pri naročilu. Modri mož je mislil, da dobi nazaj denar zdaj, ko listin več ne potrebuje. Kaj bodo socialisti še vse zahtevali! — O dr. Scheicherju se dnevnik „Kat. Listy“ ne izraža tako, da bi mu služilo v čast. Pravi, da je prišel v družbo prusovskih Wolfov, Schönererjev itd., ki hočejo s svojim grosdajčlandskim rjoventjem tresti z okni cesarskega gradu. Scheicher kot učitelj semeniščnikov bi se ne bil smel mešati v oni dirindaj. Kako so zabavljali črez krščanske socialiste židovski listi dunajski, zdaj pa pojo hvalo, kako „wacker“ se je Scheicher držal. Kako vrednost bodo imeli zdaj njegovi članki v „Correspondenzblattu“? Kako puhujšljivo za nemške katoliške poslance, ko so proti njim stali krščanski socialisti! Kar je pa Scheicher povedal o jezikovnem razmerju na Češkem, priča o veliki nevednosti. V tem smislu piše napominani dnevnik. — Franc Strongal, urednik „Listov iz Prage“ je imel pod svojo trdko tablico „antisemit“. Policija mu je to prepovedala in ga tudi pred se poklicala, a „antisemit“ se obrne na deželno vladu. Zanimiv slučaj, vsakdo napeto pričakuje, kako se bo rešil. — Delavska akademija je izvolila svojim denarničarjem žida Stolza. Ne škodovalo bi prešteti, koliko židov je delavcev, komaj jeden iz tisoča. Da stojé povsod na „špici“, so pa krivi delavci sami. Isto društvo je odklonilo podporo mesta v znesku 300 gld. — Ministerstvo je izdalo predpis, kako razumeti jezikovni naredbi. Nemški jezik ostane le v svojem privilegiranem stanju, ker rabiti se mora za notranjo službo. Samo za stranke se sme češčina rabiti. In potem so Nemci v zbornici tak krik zagnali. — Cesar je povzdignil mojstra Brožika v plemeniti stan ter podelil umetniku Hynaisu red železne krone tretje vrste.

(Dober odgovor.) Dva pohajača sta šla meseca septembra na sprehod. Med potom vidita ob cesti sedeti kmetiča, ki ima že čisto bele lase. Hočeta se nekoliko ponrcrčevati, zato ga zasmehljivo vprašata, če je v planini že sneg. — „Gotovo mora že biti,“ odgovori kmetič, „ker so že prignali teleta v dolino.“

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo: E. L. 5 gld. —
Neimenovan 3 gld. — Bog plačaj!

Društva.

(St. Jakobsko - trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani priredi dne 20. junija t. l. vrtno veselico pri "Lloyd" z raznovrstnim vsporedom. Naj se blagovolijo tedaj druga društva prijazno na to ozi-
rati, da ne bode na jedni in isti dan nepotrebna ve-
selična konkurenca. — Namen veselici je ob sebi
umevno na korist glavni družbi. — Natančni vspor-
ed prijavimo pravočasno. Za sedaj le omenimo, da
je sodelovanje slavne vojaške godbe zagotovljeno in
da se novoizvoljene odbornice po možnosti trudijo
za občno zadovoljnost veselilnih gostov. — Ob ne-
ugodnem vremenu preloži se veselica na dan 4. ju-
lija t. l.

(Društvo ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje) ima v petek dne 28. majnika t. l., ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih (na starem strelišču) svoj XX. občni zbor s sledečim dnevnim redom: Poročilo odbora, blagajnika in računskih preglednikov; volitev odbornikov in preglednikov; slučajni predlogi. — Zeleti je obilne udeležbe

(Pevsko društvo „Glas“ v Sodražici) priredi v nedeljo dne 30. maja izlet v Ribnico. Zlasti prijatelje petja na njega opozarjamo in jim zakličemo na svidenje v hotelu „Arko“. Omenjeno društvo izkliče tudi prvi redni občni zbor na binkoštni pondeljek ob 3. uri v šolskem poslopju, z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev odbora. 5. Razni nasveti, predlogi in slučajnosti.

Telegrammi.

Dunaj, 26. maja. (Poslanska zbornica.)
Levica vztraja v obstrukciji. Poslanci Gross,

Funke, Sylvester in drugovi zahtevajo, da se popravi zapisnik zadnje seje, in predlagajo v tem oziru za vsako malenkost glasovanje po imenih. Seja se nadaljuje.

Dunaj, 26. maja. „Bud. Corr.“ javlja, da je prejel baron Banffy od cesarja lastno-ročno pismo, v katerem se naroča, naj stori takoj potrebne korake, da se pokopljejo zemski ostanki kralja Bele III. in njegove soproge Ane v cerkvi kronanja in naj se jima postavi časten spomenik, čegar stroške povrne vladar iz zasebne blagajne.

Dunaj, 26. maja. Ministerski predsednik grof Badeni je obiskal včeraj obolelega zborničnega predsednika dr. Kathreina.

Bukarešt, 26. maja. Prestolonaslednik je nevarno obolel. Včeraj se mu je stanje sicer nekoliko izboljšalo, vendar pa še ni odstranjena nevarnost.

Aleksandrija, 26. maja. V spalnici tukajšnjega zavetišča za uboge so včeraj zjutraj našli štiri moške mrtve in sedemnajst mož v smrtni nevarnosti, katere je omamil ogljeni plin.

Carigrad, 26. maja. Včeraj so odgovorili evropski poslaniki na noto turške vlade glede mirovnih pogojev. Poslaniki se najpreje zahvaljujejo za dovoljeno (?) premirje, naznanjajo, da so vlade njim poverile nalogo, pogajati se glede miru, in naštevajo končno pogoje za sklepanje miru: primerna in iz strateških ozirov potrebna uravnavna meja, vojna odškodnina, ki pa mora biti primerna resničnim vojnim stroškom in turškim izgubam ter finančni moči Grške, končno obnoviti treba sedaj neveljavne pogodbe in skleniti eventualno nove pogodbe.

London, 26. maja. „Standard“ poroča iz Aten, da je grška vlada prosila vevlasti, naj pospeše pogajanja s Turčijo, ker preté Turki z novimi napadi. Zatrjuje se, da so vevlasti voljne ustreči tej želji, in se pričakuje odgovor že tekom današnjega dne.

Melusine- ustna in zobna voda

**deluje izborno proti zobobolu in gnilobi
zób, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno
sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.**

Jedina zaloga 45 (19) 1

lekarna M. Leustek v Ljubljani.

Reziljeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, istotako tudi proti jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gr a d e c , d n é 2. f e b r u a r i j a 1897.

Provincijal

brat Emanuel Leitner.

232 100-18

nadzdravnik.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. maja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8 30	Špeh povejen, kgr. . .	— 68
Rež, "	6 20	Surovo maslo, " . . .	— 80
Ječmen, "	5 20	Jajce, jedno	— 12
Oves, "	6 30	Mleko, liter	— 10
Ajda, "	7 20	Goveje meso, kgr. . .	— 64
Proso, "	7 —	Telečje " " " . . .	— 62
Koruza, "	5 —	Svinjsko " " " . . .	— 70
Krompir, "	2 45	Kostrunovo " " " . .	— 40
Leca, hktl.	12 —	Pisčanec " " " . . .	— 50
Grah, "	12 —	Golob " " "	— 18
Fizol, "	10 —	Seno, 100 kgr.	2 50
Maslo, kgr.	— 94	Slama, 100 "	1 78
Mast, "	— 76	Drva trda, 4 kub. m. .	6 40
Špeh svez, "	— 70	" mehka, 4 " " . . .	4 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Mokrina v 24. urah v mm.
25	9. zvečer	727.1	14.6	sl. szah.	dež	
26	7. zjutraj	725.8	13.4	sl. vzjv.	dež	18.5
	2. popol.	725.2	17.8	sl. jvzh.	del. jasno	
Srednja včerašnja temperatura 15.5°, za 0.3° nad nor- malom.						

Zahvala. 367 1--1

Globoko ganjena po dokazih pristranskega sočutja, ki so nama dohajali že mej boleznijo in ob smrti najine iskreno ljubljene sestre, gospe

Jerice Grundner roj. Slabnik

hišne posestnice v Škofji Loki

izrekava s tem vsem prijateljem in znancem pristrano zahvalo; dalje izrekava čast. gg. duhovnom, zastopnikom prostovoljnega gasilnega društva v Škofji Loki in sploh vsem, ki so naju nepozabno sestro k večnemu počitku spremili, najiskrenejšo zahvalo.

V Škofji Loki, dné 24. maja 1897.

Alojzij in Andrej Slabnik.

Zahvala. 369 1--1

Za prijateljske znake pristranskega sočutja povodom smrti nepozabnega in iskreno ljubljenega mojega strija, gospoda

Andreja Mulej-a

c. kr. računskega revidenta v pok.

za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za darovane krasne vence izražam vsem svojim in dragemu pokojniku prijateljem in znancem najodkritosrčnejšo, najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 25. maja 1897.

Josip Stussiner,
c. kr. poštni kontrolor.

Vabilo

na

redni občni zbor

hranilnice in posojilnice na Blokah,

registrirane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se bo vršil

dné 13. junija 1897. l. ob 3. uri popoldne

v šolskem poslopju.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za leto 1896.
4. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Slučajnosti.

Bloke, dné 24. maja 1897.

365 1--1

Načelstvo.

Trgovskega učenca,

krepega, 14—16 let starega, sprejemem takoj v svojo trgovino z mešaním blagom.

356 2--2

M. Žigon, Skofja Loka.

Učenca,

ki je vsaj jeden razred srednjih šol izvršil, vsprejme takoj v svojo špecerijsko prodajalnico

Gabrijel Jelovšek
na Vrhnikih.

350 6--4

Vse stroje za poljedelstvo!

Vnoviž znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. — Škropilnice proti peronosperi, zboljšani sestav Vermolero. — Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav (te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč, kakor hidravlične [vodovodne] preše). — Slamoreznice, katere se jako lahko gonijo, po zelo zmernih cenah. — Stiskalnice za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

IG. HELLER na Dunaju,

II/2 Praterstrasse 49.

Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati!

182 2

Zastopniki se iščejo.

265 20-5

Otvoritev pisarne.

Visoko c. kr. ministerstvo in veleslavna c. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani sta in sicer prvo z odlokom z dné 24. aprila 1897, št. 12.504, slednja pa z naredbo z dné 2. maja 1897, št. 6598, podelila podpisane koncesijo za

privatne agencije v Ljubljani

s pravico za izdelovanje nastopno naštetih listin, in sicer:

prošenj na Nj. veličanstvo, računov, vlog na razne osrednje urade in druga oblastva, zadevajóh pomiloščenje in razne milostne čine, obrtne, ženitvene in pristojnostne, državljanske, iz- in priseljensktvene, vojaške, naborne in one stvari, ki so v področji političnih oblasti, pa tudi zastopstvo v naštetih opravilih.

Uljudno dajoč to na splošno vednost, se priporočam najtopleje v naročila na izdelovanje vseh v pisarniško stroko vtevajóh se stvari ter zagotavljam točno, najvestnejšo izvršitev po nizki ceni.

Velespoštovanjem

Josip Perhauc v Ljubljani,
Streliške ulice šte. 4.

340 3--2

Naznani.

Uljudno naznanjam, da sem dné 25. t. m. otvoril

odvetniško pisarno v Litiji.

Z velespoštovanjem

357 3--2

Dr. J. Jamšek, odvetnik.

V Litiji, dné 25. maja 1897.

Hotel Fischer, Kamnik, Kranjsko.

Ponižno podpisani slavnemu občinstvu uljudno naznanja, da je s 1. majem letos občeznani

hotel Fischer

v mestu Kamnik, najprijetnejšem zavetišču in kopalnišču, prevzel zopet v lastno režijo.

Priporočujoč se slavnemu občinstvu za obilni obisk naznanja, da bode skrbel prav posebno zadovoljiti cenjene goste z izborno vinsko kapljico, vselej svežim pivom, z dobro, ukusno gorko in mrzlo kuhinjo.

V Hotelu se nahaja mnogo sob za prenočišče, kakor tudi letna stanovanja.

S spoštovanjem

359 10--2

Fran Fischer.

Št. 18483.

Razglas.

376 1--1

V smislu § 28 občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano daje se na znanje, da je občinski svet v svoji seji dné 18. maja t. l. vse letošnje dopolnilne volitve v občinski svet pripoznal veljavnimi.

Pri teh volitvah so bili na dōbo treh let izvoljeni kot občinski svetovalci gospodje:

Gogola Ivan,
Hribar Fran,
Pavlin Fran,
Plantan Ivan,
dr. Staré Josip,
Škerjaneč Ivan,
Velkavrh Ivan,
Žitnik Jernej in
Žužek Fran;

na dōbo dveh let (vsed žreba) pa gospod

Grošelj Fran.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 20. maja 1897.

Najboljša, najtrpežnejša in najelegantnejša
kolesa za vozarenje

(bicikli) so

Dürkopp-ovi „Diana“,

katere ima v zalogi za Kranjsko

IVAN JAX v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Katalogi zastonj in franko. 238 20-9

Pouk v vozarenju v lastni vozarni je za kupovalce brezplačen.

Razprodaja radi preselitve.

Primerna birmska darila!

Največja zaloga najboljših
najnovjših novosti:

ur, verižic, uhanov,
prstanov

po znižanih cenah.

Nadejajoč se obilnega obiska se uljudno
priporoča 368 4--1

Fr. Čuden,

urar in juvelir v Ljubljani
nasproti rotovžu.

Najnižja cena.

Najnovije

klobuke

za 266 9-6

gospode in dečke

iz klobučine

priporoča velespoštovanjem

J. C. Hamann

v Ljubljani, Glavni trg št. 8.

Najnižja cena.

Ana Rupnik

izdelovalka umetnih cvetlic

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 13

priporoča se prečast. duhovščini in slav. občinstvu

v izdelovanje vsakovrstnih šopkov

za cerkve in altarje, vencev za ban-

dera in razne cerkvene slovesnosti,

kakor tudi 321 6-6

popolne oprave za nove maše.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev.

Najstarejše, najpristnejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolezni krč v želodcu itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in počenmovalce svojega jedine pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštenu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšjo zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

139 20-9 v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 19 20-20

Čast. duhovščini!

Priznanja.

S cerkvenimi okni, katere je za našo samostansko cerkev v Gradcu v teku tega leta izvršil gosp. Edvard Stuhl, sva podpisana v vsakem oziru prav zadovoljna in priporočava imenovanega gospoda za jednaka dela vsem kar najtopleje.

Samostan oo. dominikanov v Gradcu, 1. sept. 1893.

P. Rajmund Glund s. r., prednik.

P. Mihael Glanzer s. r.,
(Pečat.) prokurator. [I.]

Podpisano župnijsko predstojništvo s tem potrjuje, da je izgotovil g. Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo v Gradcu, v letu 1893 pri župni cerkvi sv. Florijana na Lasnici za dve stranski kapeli po dve slikani okni z nežnimi vzorci prav svitle barve, in sicer v splošno zadovoljnost, in se toraj za jednaka cerkvena dela najtopleje priporoča. [II.]

Župno predstojništvo sv. Florijana na Lasnici, 7. sept. 1893.

(Pečat.) **J. Walner s. r.,** okrožni dekan in župnik.

Gospod umetniški slikar na steklo Edvard Stuhl je izgotovil za rožnensko in obhajilno kapelo v tukajšnji župni cerkvi dve stekleni okni z medaljonem in jedno s pregrinjalnimi vzorci, vse tri prav svitle barve, in sicer v splošno zadovoljnost. Delo hvali mojstra. [III.]

Župnija Gleisdorf, dne 9. novembra 1893.

(Pečat.) **P. Gschweilt s. r.,** župnik.

Gospod Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo v Gradcu, je izvršil za tukajšnje župno cerkev slikano okno v popolno zadovoljnost. [IV.]

Župnijski urad Piber, dne 18. januarja 1894.

(Pečat.) **Mih. Platzer s. r.,** župnik.

Potrjujem, da je gospod Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo v Gradcu, izvršil za župno cerkev sv. Jurja v Kainach dve veliki in pet manjših slikanih oken s krasnimi pregrinjalnimi vzorci. Delo je izgotovljeno popolno dobro in cerkvi primerno. Gospoda Stuhla zamorem najbolje priporočati v izvršitev slikanih oken. [V.]

Kainach, dne 21. marca 1894.

(Pečat.) **Fr. Hochegger s. r.,** župnik.

Podpisano cerkveno predstojništvo postajne kapelanije sv. Valentina v Wettmannstätten izdaje s tem popolno zasluženno spričevalo gosp. Edvardu Stuhl-u, umetniškemu slikarju na steklo v Gradcu, da je izgotovil za tukajšnje cerkev slikano okno s podobo sv. Jožefa in deteta Jezusa s svetlim pregrinjalnim vzorcem z borduro v splošno zadovoljnost in po prav nizki ceni; vsled tega se najtopleje priporoča. [VI.]

Postajna kapelanija sv. Valentina v Wettmannstätten-u, dne 22. julija 1894.

Karol Springer, postajni kapelan.

Gosp. Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo v Gradcu, je izgotovil za župno cerkev v Pusterwaldu štiri okna s pregrinjalno slikarjo po nizki ceni; umetna izvršitev se je tako mojstersko posrečila, da so bili župljani potem, ko so bila okna vstavljena, tako presenečeni, da se je splošno reklo: »Ostalih šest oken v cerkvi se mora tudi izgotoviti v teku leta«. Marljivega umetnika vsled tega podpisano župnijsko predstojništvo najtopleje priporoča. [VII.]

Župni urad Pusterwald, dne 3. maja 1895.

Ivan Stockhammer, župnik.

Gospod Edvard Stuhl, specialist za cerkveno slikarstvo na steklo v Gradcu, je izvršil za župno cerkev v Eggersdorfu v letu 1895 dve slikani okni v krasnem pregrinjalnem vzorcu v popolno zadovoljnost gledé cene, kakor tudi izvršitve. Priporoča se najtopleje. [VIII.]

Župni urad Eggersdorf, dne 1. junija 1895.

Franc Bernhard, župnik.

Oprt na svojo prakso, ki sem si jo pridobil v najbolj slovečih umetniških zavodih te stroke v Nemčiji, Holandiji, Švici in Avstro-Ogerski, si bodem tudi nadalje prizadeval, zadovoljiti p. n. čast. duhovščino na zgoraj razvidni način.

Prosim za nadaljno naklonjeno zaupanje in bilježim z velespoštovanjem

Ed. Stuhl, specialist za slikana cerkvena okna, v Gradcu, Annestrasse 35.

331 3-3

Gospod Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo v Gradcu, je izgotovil za tukajšnje župno cerkev štiri prav krasna in z ozirom na svetlobo in barvah tudi zelo praktična slikana okna in cerkveno predstojništvo popolno zadovoljil. Podpisani ga z mirno vestjo vsakemu najbolje priporoča.

Župni urad sv. Ivana nad Hohenburgom, 26. junija 1895.

[IX.] **Vincenc Rucker, župnik.**

Pri gosp. Edvardu Stuhl, umetniškem slikarju na steklo v Gradcu, za prezbiterij tukajšnje župne cerkve naročeno okno z doprso sliko presv. Srca Jezusovega je dobro pogojeno, v kras cerkvi, vernemu ljudstvu v spodbudo in v hvalo mojstra. [X.]

Župni urad sv. Egidija v W. B., 25. sept. 1895.

Mat. Kelemma, župnik.

Gosp. Edvard Stuhl je izgotovil za tukajšnje župno cerkev dve prav krasni in z ozirom na svetlobo in barvo tudi zelo praktični okni, zelo primerni posebno gotiki cerkve in oken in po razmeroma nizki ceni v popolno zadovoljnost podpisane cerkvene predstojništva. [XI.]

Župni urad Vseh svetnikov v Mürtthal-u, 7. nov. 1895.

Jos. Gschweilt, župnik.

Gospod Edvard Stuhl, slikar na steklo v Gradcu, je vdelal v petero gotičskih oken tukajšnje župne cerkve dele s slikanim steklom, in to delo izvršil mojsterski ter tudi prav po ceni. Marljivi umetnik se radi svojega solidnega dela najbolje priporoča vsem čast. cerkvenim predstojništvom.

Župni urad Stadi, dne 13. novembra 1895.

[XII.] **Al. Sackl, župnik.**

Zopet je izgotovil g. Edvard Stuhl, slikar na steklo v Gradcu, za cerkev v Pusterwaldu štiri okna v pregrinjalnem vzorcu, ki so pogojena v popolno zadovoljnost. Marljivi umetnik se od strani podpisanega župnijskega predstojništva priporoča kar najbolje. [XIII.]

Pusterwald, dne 20. marca 1896.

Fr. Stockhammer, župnik.

Delo hvali mojstra! Gosp. Edvard Stuhl je vstavil v tukajšnji župni cerkvi tri slikana okna z nežnim pregrinjalnim vzorcem, pravi kras hiše božje. Popolna pohvala marljivemu umetniku! [XIV.]

Župni urad Stadi, dne 23. marca 1896.

Al. Sackl, župnik.

Sedaj so gotova tudi tri zadnja okna v župni cerkvi Stadi. Skupni viš učinkuje. Sicer preproste, toda zelo nežne slikarije na steklo se dobro vjemajo. S tem je dobila minulo leto znotraj in zunaj umetno pobarvana cerkev prelep kras.

Župni urad Stadi, dne 9. maja 1896.

[XV.] **Al. Sackl, župnik.**

Gosp. Edvard Stuhl je izgotovil za tukajšnje župno cerkev tri slikana okna z zelo nežnim pregrinjalnim vzorcem, ki so pogojena v popolno zadovoljnost. Priporoča se čast. cerkvenim predstojništvom kar najtopleje. [XVI.]

Mitterndorf, dne 20. maja 1896.

Iv. Obendrauf, župnik.

Gosp. Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo v Gradcu, je izvršil za prezbiterij tukajšnje župne cerkve pet prekrasnih svetlobarnih oken s pregrinjalnimi vzorci, ki so žela občno pohvalo radi svoje lepote in nizke cene. Ta marljivi umetnik se toraj radi njegovega solidnega dela kar najbolje priporoča vsem čast. cerkvenim predstojništvom.

Župni urad Vseh svetnikov pri Pöls-u, 10. nov. 1896.

[XVII.] **Leopold Schadu, župnik.**

Gosp. Edvard Stuhl je izgotovil za tukajšnje župno cerkev slikano okno v pregrinjalnem vzorcu v popolno zadovoljnost in se najbolje priporoča. [XVIII.]

Župni urad Tauplitz, dne 20. novembra 1896.

H. Moriggl, župnik.

Prenovljena in povečana župna cerkev v Schwanbergu je dobila devet prav lepih svetlobarnih oken s pregrinjalnim vzorcem, ki jih je izgotovila umetnijska roka g. Edvarda Stuhla, umetniškega slikarja na steklo v Gradcu. Izurjeni mojster se v vsakem oziru najbolje priporoča. [XIX.]

Schwanberg, dne 20. marca 1897.

J. Greistorfer, dekan.

Dunajska borza.			
Dne 26. maja.		Dne 25. maja.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	154 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . . . 95 .	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 . . . 50 .
Avstrijska zlata renta 4%	122 . . . 95 .	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 . . . 50 .
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 . . . 85 .	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . . . 45 .
Ogerska zlata renta 4%	122 . . . 80 .	Tisne srečke 4%, 100 gld.	141 . . . 75 .
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 . . . 85 .	Dunavske vpravne srečke 5%	128 . . . — .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	955 . . . — .	Dunavske vpravne posojilo l. 1878	108 . . . 50 .
Kreditne delnice, 160 gld.	361 . . . 25 .	Posojilo goriškega mesta	112 . . . 50 .
London vista	119 . . . 50 .	4% kranjsko deželno posojilo	98 . . . 75 .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . . . 60 .	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . . . 80 .
80 mark	11 . . . 72 .	Prioritetne obveznice državne železnice	— . . . — .
20 frankov (napoleonador)	9 . . . 52 .	„ „ južne železnice 3%	177 . . . 25 .
Italijanski bankovci	45 . . . 35 .	„ „ južne železnice 5%	126 . . . 50 .
C. kr. cekini	5 . . . 65 .	„ „ dolenskih železnice 4%	99 . . . 50 .
Kreditne srečke, 100 gld.		Kreditne srečke, 100 gld.	
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.		4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.		Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	
Rudolfove srečke, 10 gld.		Rudolfove srečke, 10 gld.	
Salmove srečke, 40 gld.		Salmove srečke, 40 gld.	
St. Genois srečke, 40 gld.		St. Genois srečke, 40 gld.	
Waldsteinove srečke, 20 gld.		Waldsteinove srečke, 20 gld.	
Ljubljanske srečke		Ljubljanske srečke	
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.		Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	
Akcijske Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.		Akcijske Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	
Akcijske tržaškega Lloydja, 500 gld.		Akcijske tržaškega Lloydja, 500 gld.	
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.		Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	
Dunajskih lokal. železnice delniška družba		Dunajskih lokal. železnice delniška družba	
Montanska družba avstr. plan.		Montanska družba avstr. plan.	
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.		Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	
Papirnih rubljev 100		Papirnih rubljev 100	

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.

kavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.